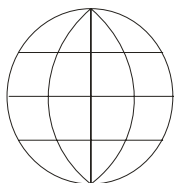
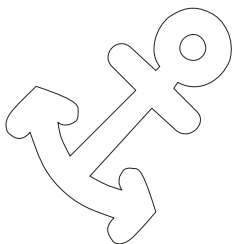
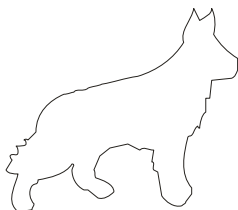

TNT Post
Port betaald

38e jaargang, nummer 197, juli 2011

belboei

scheepsjournaal van de zuiderkruisgroep en haar onderdelen

Inhoud

Van de redactie.....	3
Van het bestuur.....	4
Van de Brug.....	6
Hemelvaartkamp Poca.....	8
Rimpelstam.....	14
Advertenties.....	18
Telefoonnummers.....	19
Data en mededelingen.....	20

Colofon

Redactie:

Bart Audenaert
Wouter Klein
Ingrid Kronenburg

Redactieadres:

belboei@zuiderkruis.nl

of:

Hermelijnlaan 8
1216 ED Hilversum

Verzendadres:

Lindelaan 8
1231 CL Loosdrecht

Oplage:

225 exemplaren

Drukwerk:

Drukkerij Ten Herkel
Loosdrecht

Abonnementen:

Tegen de geringe vergoeding van 12 euro kan voor niet-leden van de Zuiderkruisgroep een abonnement worden genomen. Aanvragen graag aan de redactie richten. Leden krijgen de Belboei automatisch kosteloos thuisgestuurd.

uiterste inleverdatum voor
de volgende
Belboei
11 september 2011

Kopij- en verschijningsdata

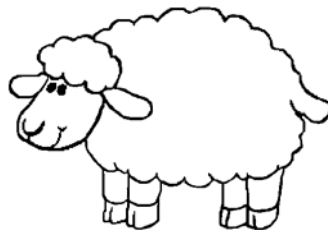
Nummer	Datum inleveren kopij	Verschijsing Belboei
198	11 september 2011	± 15 september 2011
199	30 oktober 2011	± 3 november 2011

Van de redactie

Beste allemaal!

Voor jullie (in juli?) ligt weer een mooie nieuwe editie van het Blauwe Boekje. Buiten schijnt de zon want de zomer is begonnen! En dat is te merken. Terwijl wij hier de airco laten loeien is het toch weer zweten om onze deadline te halen.

Ditmaal hebben we een uitgebreid verhaal van de Pocahontaswacht over hun Hemelvaartkamp. Daarnaast mogen we een zeldzame blik werpen in de wereld van een oude (on-?)bekende groep: de Rimpelstam! We mogen zelfs met ze op kamp naar het altijd swingende Texel! Wil jij weten wat onze rakkers allemaal hebben beleefd? Lees de verhalen dan snel op de volgende pagina's.

Maar om op kamp te kunnen is het bij een watergroep wel handig om ook op de plek van bestemming te komen. Om iedereen en alle spullen veilig naar de overkant te krijgen hebben de afgelopen weken weer veel verkenners –en één leiding– geploeterd om een zeilpapiertje te bemachtigen.

Lees snel verder en natuurlijk alvast een super gave vakantie gewenst!

De redactie.

Van het bestuur

Om!

De afgelopen maand zagen we een omslag op een aantal punten. Voor ons gebouw op de *Diependaalselaan* wisten we maar niet waar we aan toe waren. Kunnen we nog wel investeren in het onderhoud van het pand? Moeten we misschien - in het kader van bouwplannen op het terrein - binnen afzienbare tijd weg? Welnu: dat blijkt niet het geval te zijn. We hebben nu, dankzij onze onvolprezen Wilbert, duidelijkheid over die bouwplannen. En: de komende tien jaar zitten we daar nog wel. Misschien zelfs wel langer. We kunnen het onderhoud van het pand dus gewoon goed aanpakken. Gaan we dus doen. Met de hulp van onze beheerders (de familie Mijnhout): werk aan den winkel!

Waar zie ik gelukkig ook een omslag: in ons *leidingprobleem* volgend jaar. Immers, door allerlei redenen is er een dip in het leidingbestand, waardoor met name komend jaar een moeilijk jaar wordt. Maar ondanks dat nog niet alles in kannen en kruiken is, hoor ik her en der namen van mensen die de groep volgend jaar uit de brand willen helpen. Fantastisch! En wat leuk om te merken dat de groep bij zoveel mensen (nog steeds) een warm plekje heeft! Laten we hopen dat het allemaal rond komt.

Wat helaas ook om gaat, is de *Albatroshorde*. Met pijn in het hart hebben we - met de leiding - moeten besluiten om aan het einde van dit kalenderjaar met de Albatroshorde te gaan stoppen. Er blijkt geen enkele toestroom te zijn van jongere kinderen, waardoor de horde ouder en ouder wordt, en op den duur méér begeleiding zal gaan vragen dan onze vrijwilligers kunnen bieden. Dat gecombineerd met het feit dat de huidige leiding ermee wil stoppen en onze groep toch al niet te dik in de leiding zit, maakte dit besluit onontkoombaar. De ouders zijn inmiddels geïnformeerd.

De rollen draaiden op 25 juni in de haven om: de leiding hield de handen in de zakken en de scouts mochten laten zien wat ze konden: *zeilexamens*. Spannende dagen, helaas zat het weer een beetje tegen. Op de zaterdag was het miezerig, op de zondag liet de wind het afweten. En zonder wind valt er niet te zeilen. Jammer!

En wat ging er nog meer om deze maand? O ja: *een vlet*. Kan gebeuren. Iedereen nat, de andere vletten te hulp, brandweer erbij, alle opvarenden weer op het droge, de meeste spullen ook. Wat bleek? Iedereen had netjes zijn zwemvest aan. Mede daardoor geen vervelende gevolgen, anders dan de schrik. Wat leren we ervan? Het kan de beste overkomen. Dus: zodra de leiding het zegt: ZWEMVEST AAN!

De afgelopen maanden zijn er al een aantal *kampjes* geweest, maar de meeste onderdelen gaan de komende zomer wat langer op stap. Vaak de bekroning van een heel jaar, en reden om naartoe te leven. Spanning, plezier, voor een aantal de eerste keer wat langer alleen van huis. Kortom: leuk dus. Ik kan alleen maar zeggen: geniet ervan, en kom veilig weer terug! Tot na de zomer!

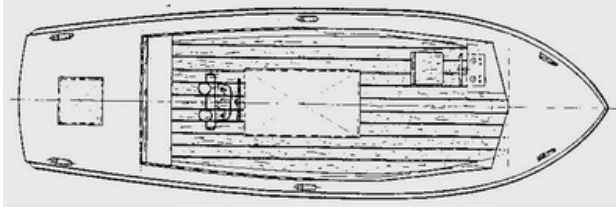
Groet,
Ruurt Stapel,
Voorzitter.

De boten worden opgetuigd: onderdeel van het zeilexamen.

VAN DE BRUG

De afgelopen periode heeft de natuur weer eens laten zien wie er nu eigenlijk echt de baas is. Zo heeft het flink geregend waardoor er helaas weer vertraging in het afwerken van de sleper en het schip van de Wilde Vaart is gekomen. De sleper is bezig met haar laatste lagen en ziet er echt vet uit met die strakke waterlijn. Ook het nieuwe frame voor de dektent staat er op en is het nu even wachten op de zeilmaker om e.e.a. op te meten.

Het was de wind die een aantal opkomsten terug veraste met een flinke windhoos waarbij het reven niet meer hielp en een vlet is omgegaan. Gelukkig alleen maar geschrokken en natte verkenners (ja, ook leiding). Dit soort momenten toont des te meer aan het belang van het hebben van goede zwemvesten en deze tijdig aan te trekken. Daarnaast is het natuurlijk ook handig dat je als verkenner bijvoorbeeld een waterdicht tonnetje hebt waar je je spullen zoals je mobiel in kunt opbergen. Deze zijn overigens te koop in de Scout Shop in Baarn en vormen een mooi cadeau voor diegenen die slagen voor een waterratten.

Over waterratten gesproken, die hadden gelukkig geen last van de wind zoals diegenen die de week daarvoor moesten afzeilen voor een CWO. Toen was er namelijk geen wind. De geslaagde waterratters zijn:

Ankerwacht: Stella Lombaers (Kaaimannen)
Julia Boekholt (Zwanen)
Pocahontaswacht: Max van Kesteren (Zeetijgers)
Michael Polling (Zeetijgers)
Kristina Volbeda (Haaien)
Hanna van der Spek (Zeewolven)
Lot Schulze (Zeewolven)

Van alle natuurlijk van harte gefeliciteerd!

Bijzonder dit jaar was het dat de bootse die over hun MBL ZA (Machtiging Boot Leiding Zeilen) beschikken zelf de eisen voor de waterratten mochten afnemen. Om te laten zien dat je waterratten hebt afgezeild krijgt een ieder het zeilinsigne wit voor op de rechtermouw.

Behalve waterratten is er ook CWO III afgezeild. Ook daar hebben we twee geslaagden. Ten eerste Terza van de Wilde Vaart en Gert Jan Dral van de Pocahontaswacht. Voor beiden: top gedaan. Maar daarmee is de kous niet af. Natuurlijk krijgen beiden hun MBL uitgereikt (boven rechter borstzak) maar er is meer.

Zo zal Gert Jan eendaags zijn loodsenlinten (geel-groen-rood) tijdens zijn installatie verruilen voor die van een Stuurman (3 maal rood). Terza is door het bestuur gevraagd om zijn belangstelling heeft om leiding te worden bij de welpen. Als bestuur zijn we daarom ook erg blij dat ze ja heeft gezegd. En met een MBL op zak is na een aantal jaren welpenleiding gedraaid te hebben mogelijk om door te groeien naar de verkennerleiding. Naast Terza heeft het bestuur ook Bas Trom Meesters op de korrel gehad voor welpenleiding. Ook hij heeft aangegeven daar belangstelling voor te hebben. Terza en Bas zullen als Grijsbroer een aantal opkomsten met verschillende hordes meedraaien alvorens zij definitief ja zeggen en een echte jungle-naam krijgen.

De komende week gaan nog een aantal verkenner op voor hun zeilinsignes rood en groen. Daarnaast staan natuurlijk de zomerkampen voor de deur. Waarna de Ankerwacht en de Kustwacht verder zullen gaan als Poseidonwacht. Inmiddels heeft Stuur Michiel van Tol in overleg aangegeven dat hij als Schipper die wacht wil trekken. Dat is goed nieuws want we hebben vertrouwen in hem.

Tot zo ver weer, een behouden vaart,
d'Ouwe

Hemelvaartkamp Poca

Heerlijk weer was in aantocht, en de boten waren nog zo goed als heel. (Er was nog geen andere wacht met onze boot omgeslagen bijvoorbeeld). Bijna alle verkenners waren aanwezig, en niemand was zijn zwemvest vergeten. Niets kon de Pochontaswacht nog tegenhouden voor een prima Hemelvaartkamp.

Donderdag

Na het openen werden de prachtige, door Saskia vervaardigde, schatkaarten uitgereikt. Het thema dit jaar was 'Expeditie Robinson'. Wat dat in de praktijk zou betekenen? Dat werd de dagen erop wel duidelijk. Eerst moesten we een eind wrikken op het kanaal, omdat sleepjes systematisch werden geweigerd. (Op sommige momenten besluiten alle asociale sloepbezitters met elkaar op het Hilversums Kanaal te varen, met alle gevolgen van dien.) Bij een afgelegen meertje werd geluncht.

Hierna moest de Vuntus worden bereikt. Die leuke plas was vroeger altijd erg simpel te bereiken, maar daar vonden de Loosdrechters iets van. Daarom hebben ze tijd geleden een bizar smal slootje aangelegd waar alle boten door móeten, voor men bij de Vuntus kan komen. De Loosdrechters sloegen zelfs een beetje door, door het slootje nóg dunner en lager te maken. Hierdoor ontstond de huidige situatie dat de Loosdrechtse dorpsagent (tevens bakker en slager) met zijn politieboot niet meer bij de Vuntus kan komen. Thans is de Vuntus dus een vrijhaven van speedboten, aso's, Sjakies en Tokkies geworden. Een heerlijke, rustieke, en vooral veilige omgeving dus! Het schijnt dat de piratenbaai uit 'Pirates of the Caribbean' is gebaseerd op de Vuntus.

Midden in deze rustgevende omgeving ligt een schattig eiland, waar wij 3 dagen zouden gaan slapen. Verhip... een eiland met een baai vol slechteriken... dat is ook net als in die film!

Tot zover de situatieschets van de slaapplek van deze dagen. We waren namelijk nog bij de route op weg naar de smalle sloot des doods, in de volksmond de Heul geheten.

Met gevaar voor eigen en andermans leven wisten de verkenners de Heul te vinden. Dapper tegen de wind in wikkend en bekwaam zeilend kwamen 2 van de 3 vletten netjes bij de Heul aan. Helaas had 1 vlet problemen, de boots en de bootsoudste aan boord wisten nog net een zeil half te hijsen zonder rijglijn.

Gelukkig was daar de altijd dappere Saskia. Na een bijna hals-, nek- of beenbrekende sprong wist zij aan boord te komen en de verkenners uit de hachelijke situatie te redden, door voor de boots en de bootsoudste voor te doen hoe men een zeil hijst met de altijd verraderlijke windkracht 2.

Na dit oponthoud, en veel gescheld in de Heul, werd het eiland bereikt. De altijd goed kaartlezende verkenners hadden al op het verkeerde eiland alle bewoners verjaagd, en begonnen zich daar al te settelen. Gelukkig is het 2011, en had maar liefst 1 van de verkenners zijn telefoon aan staan, waardoor de verkenners toch nog naar het goede eiland kwamen.

Op het eiland was het tijd voor de volgende Expeditie Robinson-opdracht, het opzetten van de nieuwe tenten. Gelukkig waren deze tenten volstrekt nieuw voor de leiding en verkenners, en waren de Knutten in aantocht (niet de ijsbeer maar walgelijke vliegen, maar daarover later meer). Fouten waren dus niet echt gewenst. Gelukkig zijn verkenners soms opeens in staat geconcentreerd iets te doen, en stonden de tenten net op tijd.

Hierna was het tijd het sanitair te restylen. Iedereen was vrolijk, er was immers gemeld dat er wc's op het eiland waren. Dus werden die wc's bezocht. Onbetaalbaar waren de gezichten toen bleek dat het 3 muren bleken te zijn met een gat in de grond. Gelukkig wisten enkele aanwezige echte Gooische meisjes een restyling door te voeren, waarna de het sanitair dezelfde luxe en allure had als een gemiddeld vijfsterrenhotel. Jan des Bouvrie had dit niet kunnen overtreffen.

Tijdens het restylen van het sanitair besloten enkele verkenners zichzelf te gaan vermaken, en kunstjes te doen op een stel grote rollende tonnen, die in het water lagen. Over het algemeen gaat dat nooit lang goed, en de uitkomst laat zich raden. Bessie ging het water in, en kwam met een kledingstuk minder weer naar boven: haar slipper miste. Bessie dus weer het water in, en kwam met een wel heel apart kledingstuk weer naar boven: een zaag. Gelukkig wilde ze niet dat andere mensen zich daar aan bezeerden, dus gooide ze de zaag maar snel weer het water in. Jammer wel, want nu moest ze het water uit. Hierdoor moest ze zich de rest van het kamp met 1 slipper, als een reiger dus, voortbewegen.

Als eten aten we lekkere aardappels, groente en vlees. Daarna hebben we een rondje gezeild bij ondergaande zon. Hierna konden de verkenners gaan slapen. Dit na een gezellig gesprekje rond het kampvuur.

Vrijdag

De volgende ochtend was er veel te vroeg, omdat een mannetjes- en een vrouwtjeseend besloten een leuk gesprek tussen de tenten te gaan voeren. Helaas wisten ze te ontsnappen, maar de dagen er op werd er dus gejaagd op eend. Na het ontbijt was het tijd voor het volgende flitsende, langdurige spel. De verkenners mochten, nadat ze alle bootonderdelen hadden benoemd, in een race naar enkele posten. Slechts één boot met verkenners wist de laatste post te vinden, wat wel jammer was, want daardoor hebben de overige verkenners de levende schildpad die daar bleek te wonen gemist.

Terug bij het eiland waren alle verkenners weer aanwezig. Alle boten ook, ondanks dat een boot verstoppertje ging spelen. Helaas miste er een essentieel onderdeel in een boot, namelijk het touw waar het zwaard aan zat. Gelukkig besloot de Gert, held dat hij is, het zwaard naar boven te krijgen (met behulp van enkele damesverkenneres), waardoor de boot weer verder kon varen.

De verkenners moesten hierna, na het rustige zeilen en oefenen voor de zeildiploma's, weer terug naar het eiland, want ze konden een maaltijdsalade in elkaar zetten. Dit lukte beter dan verwacht.

Hierna was het weer tijd voor het altijd gezellige spelletje Weerwolven. Na een kampvuur, waarbij Tim liet zien hoe met een bijl een stevige balk binnen enkele minuten tot enkele plakjes wordt omgetoverd, was het tijd om te gaan slapen. De volgende ochtend kwam namelijk al weer snel.

Zaterdag

De dag hierop was het tijd voor het oefenen voor de zeilexamens. Na de lunch vond een groot gedeelte van de verkenners het tijd voor nuttigere zaken, en besloot een anker uit te gooien en heerlijk van het weer te gaan genieten midden op de plas. Dat overigens niet voordat de voor zijn CWO3 oefenende leiding bijna de ankerlijn in tweeën voer, maar dat terzijde.

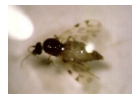
Even later kwam een bevriende/kwaadgezinde wacht aangevaren. Binnen no-time waren zij op ons eiland, en net zo snel lagen zij allen in het water. (Behalve, heel toevallig, de kickbokser. Opmerkelijk.) Na deze vrolijke ontvangst was het gelukkig wel gezellig, en werden er leuke programmatips uitgewisseld.

Hierna was het tijd voor pannenkoeken. Met 1 pan is het altijd gezellig knutselen aan pannenkoeken, en gelukkig heeft iedere bak wel een beter kokende verkenners rondlopen.

Vol vertrouwen werd het bakken van de pannenkoeken aan de bakken (groepjes verkenners) overgelaten. Helaas was er bij het mengen van het beslag niet exact de goede verdeling aangehouden, waardoor het aantal pannenkoeken beperkt bleef. Gelukkig zijn er dan altijd nog de tosti's die de magen vullen.

Die avond konden de verkenners vrij zeilen. Het wordt dus officieel vrij zeilen genoemd, bij kampen houdt dat dus het zoeken van een WC in, en wie als eerste een WC vindt, wint. De verkenners wonnen allemaal, en opgelucht konden de verkenners verder met het kamp. En in het plaatselijke restaurant kon de schoonmaker weer goed aan de slag. Terug op het eiland was er een leuk vuurtje gestookt, die de knutten enigszins op afstand hield. (Knutten zijn vervelende horrorbeesten die steken, met enorm veel zijn, en altijd bij zonsopgang en zonsondergang uit het niets opduiken. Daarbij lijken ze altijd met meer te komen als je ze dood maakt.)

Zondag

De dag erop moesten we helaas vroeg op. Een barre tocht terug lag in het verschiet. Gelukkig was er schitterende muziek om mee wakker te worden. Tot overmaat van geluk, was het begonnen te regenen. Eerst was er echter een probleem: de plaatselijke Sjaak had het eiland de avond ervoor bezocht.

Als vermaak en dank dat ze daar mochten vertoeven, had hij spullen van ons in het water geschopt. Beschaving en intelligentie blijken in sommige wijken van Loosdrecht helaas nog slechts toekomstmuziek. In het riet dreven dus nog spullen van ons. Gelukkig werd Joep semi-vrijwillig bereid gevonden de spullen op te halen. Bedankt nog!

Na dit oponthoud was het tijd voor de barre tocht terug. Bij gebrek aan wind en een motor, betekende dat in de beginnende regen jagen door een natuurgebied. Totaal geen oog hebbend voor de prachtige omgeving zwoegden de verkenners door de wildernis. Als extra handicap besloten sommige verkenners het zwemvest aan te laten tijdens het voorttrekken van de boot. Gelukkig kwam iedereen voorbij de steen, en kwamen we heel bij de Intratuin. Hierna was het weer tijd om ontspannen terug te wrikken, waarna in de haven net voor onze neus de goede plekken in de haven waren geclaimd door een andere verkennerswacht.

Het leuke kamp kwam weer ten einde, en de verkenners konden moe weer terug, op zoek naar de douche en wc. Gelukkig brak tijdens het reinigen van de tenten bij het clubhuis de zon weer door.

Het Hemelvaartkamp was weer een succes!
De leiding van de Pocahontaswacht

Rimpelstam — Rimpels met Pasen

Pasen is al ondertussen al maanden geleden, en ondertussen hebben meerdere Belboeien de revue gepasseerd. Toch hier het verslag van het kamp van een van de duistere genootschappen van de Zuiderkruisgroep. Hoeveel leden de Rimpelstam heeft weet niemand, wat ze doen is ook al niet echt duidelijk. Uniformen? Die zijn nog nooit gezien. Om meer duidelijkheid te scheppen over de Rimpelstam, een verslagje van het kamp met Pasen. Het eerste kamp sinds het jaar 2000 zo ongeveer, maar dat mocht de pret niet drukken.

Goed geluimd en met auto's vol benzine en koelboxen ging iedereen op weg naar Texel. Waarom Texel eigenlijk? De redenen zijn simpel. Jan Wolkers is er geweest. Willem Keesom heeft er zijn eerste natuurkundige proefjes gedaan, en Francine Giskes (D66) is er burgemeester. Tegen zoveel logische redenen konden wij natuurlijk niet op, dus werd op democratische wijze unaniem voor Texel gekozen. Door twee niet gekozen leiders. Die iedere tip en inspraak systematisch weigerden.

Om ervoor te zorgen dat iedereen apart van elkaar zou arriveren, ging iedereen van een andere plek en op een andere tijd weg. Eén deelnemer was zelfs van mening dat de fiets het ideale vervoermiddel zou zijn, dus die ging vanuit Hilversum op de fiets. Tot Den Helder ging de reis bij iedereen gesmeerd. Maar toen begon de ellende. Aan de rand van Den Helder stond een rij campers op de weg. Achter elkaar. 'Verrekt, er staan tafels en stoelen naast! En er wordt gepicknickt!' Al snel verslechterde de sfeer in de auto's volledig toen al die mensen Duitsers bleken te zijn. 'Dat wordt oppassen! Als het ze een beetje bevalt, blijven ze zo 5 jaar hangen!' zeiden diverse Rimpelstammers bevreemd.

De rij bleek een file van ongeveer 6 kilometer te zijn, eindigend bij de veerpont naar Texel. Balen dus, want dat werd uren wachten. De auto's stonden ongeveer 500 meter achter elkaar in de rij, wat dus in de praktijk een uur extra wachttijd betekende. Tot overmaat van vermaak kwam op hoge snelheid de Rimpelstamfietser (Gert) langsgestoomd. Lachend dat hij de eerste was, vervolgde hij zijn weg naar de voorste auto met Rimpelstammers. De achtergebleven auto's met Rimpelstammers lachten ook, want met je fiets naar een eiland vol Duitsers gaan... Tja. Dat is de kat op het spek binden. Maar dat terzijde.

Na enige uren wachttijd, waarbij de laatste auto's vakkundig om de file, door de binnenstad van Den Helder, werden geleid (en zo uren wachttijd werd bespaard), kwamen alle auto's bij het clubhuis aan. 3 slaapzalen, Wifi en een douche die zelf

bepaalt hoe warm of koud men gaat douchen: het was er allemaal. Het kamp kon daadwerkelijk beginnen.

Meteen werd de plaatselijke pizzeria ontdaan van álle soorten pizza's, en met die bodem en knoflookmondgeur kon de stad kon worden verkend. Modern dansende mensen van het vaste land trekken altijd de aandacht van menig eilander, dus de dansvloer was overal van de Rimpelstam. (Dat Texelaars niet dansen heeft hier niets mee te maken.) Er bleken meerdere leuke kroegjes te zijn, maar Jelle in de Jelleboog was het absolute hoogtepunt. Jammer dat de DJ aan het eind maar niet door had welk lied hij op moest zetten, ondanks dat 3 zangers het lied een half uur luidkeels hadden gezongen.

Min eerste paasdag, paaszaterdag dus, was het schitterend weer. Besloten werd het lot te tarten en fietsen te huren. Maar hoe haal je voor 20 personen fietsen, als je met zijn twaalfen voor de fietsverhuurder staat? Het antwoord is even logisch als geniaal. Er worden tandems gehuurd! En zo had de Rimpelstam een briljant vervoermiddel die dagen. Daarbij blijft het leuk bij de fietsverhuurder álle tandems die aanwezig zijn te huren. Onderweg veel bekijks trekkend kwamen de tandemhalers bij het clubhuis terug.

Tot de tandem bewapend was het tijd voor een heerlijk middagje bakken op het strand. (Het was immers tussen de 22 en de 25 graden, met enkel zon die dagen). Nadat Laurens enkele kinderen uit een (daarna: zijn) kuil had gejaagd, ging men de zee toch maar niet in.

Het was al tijd voor het programma (Blowkarten), waar men zich flink op verheugde. Helaas was de wind ook op vakantie, dus werd het vliegeren op een skateboard. De instructeur, die bij gebrek aan borsthaar maar zijn hele torso had volgetatoeëerd, gaf nuttige instructies, zodat enkele echte waaghalzen meerdere meters af wisten te leggen op het skateboard. Leuk alternatief, maar Blowkarten was leuker geweest.

Na de enerverende fietstocht terug, waarbij door de vele demarrages en megahoge snelheden bijna werd aangetoond dat tandems wel degelijk kunnen vliegen, was het tijd voor het werk van meesterkoks Bart en

Martin. De maaltijd die zij voorschotelden was perfect. De grappen van Jelle en consorten over het hoofdgerecht ook. Hierna kon De Koog worden bezocht in de avond. Ook daar werden leuke dingen beleefd, (vraag de aanwezigen daar maar naar) en doordat iedere tandem twee bestuurders had, kwam iedereen weer heel terug. Onderweg wisten enkele moedige heren zelfs een verdwaald Texels meisje te redden. Dit overigens allemaal nadat Karel vrienden was geworden met het complete uitsmijterteam en alle overige functionarissen van de plaatselijke kroeg.

De dag erop, zondag, was het humeur van sommige aanwezigen duidelijk verslechterd. De wallen onder de ogen waren opmerkelijk genoeg juist groter. Reden was dat de telefoon van een van de aanwezigen ruim 160 berichten had gekregen die nacht, compleet met trilling en geluid. Dat blijkt dus goed voor de nachtrust en de sfeer. Alle claims en onderzoeken waaruit blijkt dat Whatsapp zo goed is voor communicatie en onderlinge verbondenheid, kunnen dus linearecta de prullenbak in.

Noodzaak was hierdoor om de groep te splitsen. Een deel van de groep ging naar Oudeschild, de overige groep ging naar het strand. Daarnaast gingen enkelen De Koog overdag bezoeken. In Oudeschild werd het Juttersmuseum bezocht. Indrukwekkend, hoeveel gevonden zooi ze in een klein gebouwtje weten te proppen. De dag ervoor op het strand bezeerden meerderen van ons zich aan dingen die door ons afval worden genoemd. Na een bezoek aan het museum leerden wij dat dit afval in werkelijkheid een museumstuk was. Daarnaast was het vooral de onderzeeër die zorgde voor grote angst en spanning op de gezichten. (De schrijver was alleen daarbij aanwezig. De avonturen op het strand met de Duitse hunks/ hunkinnen, en de overal los liggende museumstukken op het strand moeten dus aan de daarbij aanwezigen worden gevraagd).

Helaas was het na de volstrekt mislukte patat en beter geslaagde fietstocht terug weer tijd voor het inleveren van onze trots: we moesten weer afstand doen van de tandems. Enigszins vrolijk ging het feest door, want hierna was het tijd voor de barbecue, wat de boel weer volledig opvrolijkte. Na de barbecue was het helaas tijd om afscheid te nemen van sommige aanwezigen, en 's avonds besloten de overigen gezellig te Weerwolven. Dit bleek vooral gezellig voor de personen de slaapzaal ernaast. Margot kreeg het voor elkaar 15 keer in slaap te vallen (toen waren de weerwolven aan het werk), en 16 keer daarna wakker te worden (tijdens het overleg en de stemming hield de burgemeester meestal niet het overwicht). Goed spel dus voor de sfeer onderling!

Veel te snel en vroeg was het daarna al weer maandag, en mochten we het clubhuis schoonmaken. Helaas moesten we weer terug met de veerpont, waar je wel bij een biertje een Heinekenglas kado krijgt. (Dit is waarschijnlijk als troost, omdat je het eiland weer moet verlaten, red.) Voldaan gingen we weer terug om 's avonds de Jonge Graaf (gerund door een oud Rimpelstamlid!) te bezoeken.

Rimpelstammers, bedankt voor het geweldige kamp! Miranda H, bedankt voor het briljante idee om tijdens het schrijven van onze eindschrijftje in een bibliotheek te besluiten een Rimpelstamkamp te organiseren.

Nu maar eens kijken wie er vrijwillig het volgende Rimpelstamkamp moet gaan organiseren.
Rick

P.s: Roald vroeg of ik speciaal Kevin wilde benoemen, omdat hij dat heeft verdiend. Dus Kev, namens Roald, bedankt voor het mee gaan bij dit kamp. En we hopen dat je nog vaak langs komt bij onze opkomsten.

(advertenties)

Svenfix realiseert al uw creatieve ideeën met betrekking tot uw binnen- en buitenhuis, zoals: meubels, verbouwingen en decoratieve aanpassingen

U kunt het zo gek niet bedenken...

-Svenfix-

Bakkerstraat 19 • 1221 GS Hilversum • tel./fax: 035-683 44 02 • info@svenfix.nl

R O è L

FINANCIËEL ADVIESBUREAU

Indien u een deskundige gesprekspartner zoekt, die u behulpzaam kan zijn bij het oplossen van uw financiële vraagstukken, waaronder:

- > **sparen in het algemeen**
- > **kopen of huren van een woning**
- > **lijmen van pensioenbreuken**
- > **financiële haalbaarheid van vervroegde uittrekking**
- > **assurantiebeheer**

Neemt u dan contact op met **Rolph P.W. Schmidt** voor een oriënterend gesprek.

ADVISEUR SPAAR- EN PENSIOENVOORZIENINGEN, HYPOTHEKEN EN ASSURANTIËN
Brinkzicht 22a, 3743 EX Baarn, telefoon 035-5489090, telefax 035-5489091

Telefoonnummers bestuur

Dagelijks bestuur en administratie

Voorzitter	Ruurt Stapel	035-6242471
Secretaris	Wieke Broeders	035-6234006
Penningmeester	Harry Rörik	035-6945263
Public Relations	Paulien van Hessen	035-7721734
Groepsbegeleiding welpen/bevers	Lia Snoeren	035-5824054
Groepsbegeleiding waterwerk	Norbert Moerkens	06-21213016
Vertrouwenspersonen (intern)	Wieke Broeders	035-6234006
	Han Westendorp	035-6423268
Vertrouwenspersoon (extern)	G. van Voorst Vader (huisarts)	
Ledenadministratie	Gerda Kooger	035-6915117
	Mossenmeent 9	
	1218 AT Hilversum	
Secretariaat	Wieke Broeders	035-6234006
	Utrechtseweg 44	
	1213 TW Hilversum	

Onderhoud en beheer

Diependaalselaan	Berb en Gerard Mijnhout	035-6232476
Eikenlaan + haven	Maarten Kool	035-6235245
Schuttersweg	Diederik de Bock	06-45300466
Loosdrechtsedijk, Loosdrecht	< vacature >	-
Laan van Eikenrode, Loosdrecht	< vacature >	-
Verhuur Diependaalselaan	Carla Zwanepol	06-42810345
Materiaalmeester	Bastiaan Verbeet	06-50864771

Telefoonnummers teamleiding

Bevers	Mirte van der Spek	06-20954326
Pieter Maritshorde	Miranda Peters	06-30100793
Sioniehorde	Roy van Buggenum	06-22036538
Albert Schweitzerhorde	Robbert Snoeren	06-81544664
Albatros horde	Ellen Reurings	06-50966511
Ankerwacht	Martin ten Brink	06-57947522
Kustwacht	Rik Broeders	06-13266774
Pocahontaswacht	Bart Audenaert	06-12108142
Wilde Vaart Antarctic	Ysbrand ten Houte de Lange	06-13631825
Matancastam	Marit Ides	06-42638075
Rimpelstam	Rick Stapel	06-23212217
Telefoonnummer clubhuis Diependaalselaan		035-6219965

Website Zuiderkruisgroep

Webmaster	www.zuiderkruis.nl	
Postmaster	Bart Audenaert	06-12108142
	Ben van Hengstum	0162-692474

data en mededelingen

Algemeen

2e dinsdag van de maand

1e vrijdag van de maand

incidenteel

Bestuursvergadering

Schippersraad

Welpenraad

Data

16-18 september

24 september

7 oktober

Scout-In (Boxtel)

Groepsdag

Groepsraad

verzendadres:

1231 CL - 8